

Sygn. akt III KO 94/20

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **B. W.**

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2020r.

wniosku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 22 września 2020r. sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko B. W. , postanowieniem z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. .

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że z opinii biegłej - lekarza medycyny sądowej - wynika, że stan zdrowia oskarżonego sprawia, że podróżowanie do dalszych miejscowości jest dla niego niebezpieczne. W tej sytuacji jako w pełni zasadne jawi się przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. , aby oskarżony mógł uczestniczyć w rozprawie toczącej się przed sądem właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania. Nadmienić należy, że Sąd Rejonowy w G., stosownie czynności w trybie art. 37 k.p.k. podjął, w związku z wnioskiem obrońcy oskarżonego o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. (mając na uwadze przewlekłą chorobę B. W. i jego miejsce zamieszkania), jako właściwemu w trybie właściwości delegacyjnej (k. 441).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. zasługiwał na uwzględnienie.

Przesłanka przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w oparciu o art. 37 k.p.k., jaką jest „dobro wymiaru sprawiedliwości”, aktualizuje się również wtedy, gdy przekazanie sprawy innemu sądowi jest konieczne dla zapewnienia

proszonemu postępowaniu warunków, w których będą mogły być zrealizowane wszystkie jego cele, w tym i ten, który ustawa określa jako rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Jest przy tym niewątpliwe, że długotrwała niemożność procedowania w przedmiocie odpowiedzialności karnej utrudnia osiągnięcie podstawowych celów procesu karnego, czyli stanu sprawiedliwości materialnej i proceduralnej, a nadto niekorzystnie wpływa na prestiż wymiaru sprawiedliwości.

Jeśli zatem postępowanie przed sądem właściwym napotyka tego rodzaju przeszkody, a jednocześnie istnieją podstawy do twierdzenia, że przed innym równorzędnym sądem proces mógłby przebiegać sprawnie, skorzystanie z wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. musi być uznane za w pełni zasadne.

W tym przypadku, co wynika jednoznacznie z akt sprawy, okolicznością utrudniającą sprawne prowadzenie postępowania przed Sądem Rejonowym w G. jest zły stan zdrowia B. W. . Stan ten, choć nie uniemożliwia oskarżonemu brania udziału w postępowaniu jurysdykcyjnym jako takim, to jednak stwarza poważną przeszkodę w uczestniczeniu przez niego w czynnościach procesowych przed Sądem Rejonowym w G.. W opinii sądowo - lekarskiej z dnia 16 września 2020 r. wskazano bowiem, że odbywanie przez oskarżonego dalszych podróży jest niebezpieczne dla jego stanu zdrowia. Co więcej, aktualnie istniejące schorzenia ograniczają B. W. możliwość poruszania się na dłuższych dystansach. Z opinii wynika również, że charakter stwierdzonych przez biegłą chorób nie pozwala na wnioskowanie, że stan zdrowia oskarżonego ulegnie poprawie, co oznacza, że opisana wyżej przeszkoda z upływem czasu się nie zdezaktualizuje.

W świetle tych ustaleń, wniosek Sądu Rejonowego w G. jawi się jako w pełni zasadny. Przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w B., czyli miejscowości, w której zamieszkuje oskarżony, jest w tej sytuacji jedynym skutecznym sposobem zapewnienia sprawności postępowania karnego, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu prawa oskarżonego do udziału w czynnościach procesowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

